

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

9. Dies Decemb. Christi velle, fecisse est. Ambros. de bono cap. 12.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

se implorantem, tuâ ope destinas. Quanto certius credes illam fuisse conceptam sine labe: tanto citius expiaberis ab animi clade.

Nulla fuit labe in mente, aut corpore tabes.

9. DIES DECEMB.

Christi velle, fecisse est. *Ambros. de bono cap. 12.*

Christus, I.
homo &
Deus.

HActenus de Deo, modò delabimur ad Deum. *Homine* ut cum eo brevi nascituro, moriamur mundo, renascamur cœlo. Quid non sperandum ab illo boni? cum parâ tesseram, *illius velle, sit fecisse.* O velit tantum, (& quid non volet nobis boni, ipsa Bonitas) & fiet proferat semel illud leproso dictum: *Volo, mundare.* & illicò mundus erit totus mundus. Christo enim voluisse mundare, est mundasse. Ut igitur extorqueamus illud *volo*, ab eo: cuius velle, est fecisse, ad Christum, ut ad omnis amoris centrum, & Intellectus nervos omnes industriæ, & voluntas omnes vires amoris convertat. In primis, si amorem è corde evocet species pulchritudinis, est ipse speciosus formâ præ filiis hominum. Quia quam pulchritudinem habuit Verbum, quod erat in principio apud Deum: eandem habet & Verbum Caro factum. Ejus Divinitatem copulatam cum ejusdem Humanitate, scitè describit Isidorus: (a) *Mediator Dei, & hominum, homo Christus Jesus: etsi aliud, ex Patre: aliud ex Virgine: non tamen aliud ex Patre: aliud ex Virgine: sed ipse æternus, ex Patre: ipse temporalis, ex Matre: ipse qui fecit:*

(a) *Sent. l. 1. c. 16,*

debemb.

Tessera.

985

ipse qui factus est : ipse de Patre, sine Matre: ipse de Matre, sine Patre : ipse Conditoris templum : ipse Conditor templi: ipse Auctor operis, ipse opus Auctoris : manens unus de utroque, & in utraque natura : nec natura copulatione confusus, nec natura est distinctione geminatus.

II. Est ergo pulchritudo increata, ut Deus : & creata, ut homo. Quis igitur non amet illam pulchritudinem : sine qua nihil est pulchrum, ex qua omne est pulchrum ? Ipse homo factus, comparavit sibi regnum cordium, non ferreo, sed ligno : non faciendo multa, sed patiendo non pauca. Est idcirco supra omnia execranda execrabilis, qui illi non pendit vectigal amoris. Sed quid mirum, si tu non pulcher, non ames pulchritudinem ? Esto prius ipse pulcher, ut ames eum, qui est ipsa pulchritudo. Instruet te, ut eam acquiras, D. Augustinus: (a) *Quæres pulchritudinem ô Anima! ut amet te sponsus tuus: etiam displices ei fœda. Ille autem, qualis est? speciosus forma præ filiis hominum. Osculari vis fœda pulchrum? sed non attendis, quia tu iniquitatibus plena es? De illo dictum est: speciosus formâ præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: propterea adolescentula dilexerunt te. Huic tu placere vis ô anima humana! ô inna in multis! vis ei placere, non potes, quàm diu deformis es? quid facies, ut pulchra sis? prius tibi displiceat deformitas tua: & tunc ab illo ipso, cui vis placere, pulchra mereberis pulchritudinem. Ipse enim, erit Reformator tuus, qui fuit formator tuus. Ergo prius attende, quæ sis: ne audeas ire fœda in pulchri oscula. Quid expeditius, ut acquiras pulchritudinem ani-*

Q 995

mæ

(a) In Psalm. 104. Psal. 44.

mae tuae? Respice in faciem Christi tui? vix respicis illius faciem: & mox despicias omnem pulchritudinem, quae est super faciem terrae. Ille, cum esset in formam Dei, dilexit te deformem.

III. Rectè dixit Gregorius Nyssenus: *Anima est instar speculi: quod suscipit simulacra eorum, quae illi obiciuntur;* Quod si pulchra speculo obicias: pulchram in se speciem, formamque suscipit: si verò deformia, deformem. Si igitur, animae tuae, quae est instar speculi, obiciatur Christus, hoc est, Pulchritudo: & ipsa reddetur pulchra, quia suscipiet in se illius simulacrum, qui est speciosus praeter filiis hominum. Ecce methodum acquirendae pulchritudinis? Nullus quaecumque industriam, licet longissimo tempore in pulcherrimas intendat formas, imò ipsum lucidissimum intueatur Solem: efficiet ut inde pulchrior, & clarior, vel Soli similior? Id soli reservatum Soli Iustitiae: qui se intuentes reddit virtutum radiis conspicuos, Gratiae pulchritudine conspiciendos. Ad illum igitur, hoc Sacro-sancto tempore, quo illum expectamus, qui est omnium expectatio, convertamus nostros oculos: ut ab illo, qui est lux mundi, recipiamus, quo luceamus, radios. Aspiciamus illam faciem quam aspexisse, pulchritudo est aspicientis. Intendamus illi Imagini, quae fecit nos ad Imaginem suam. O pulcherrime, & speciosissime Jesu! quis non amet? quis non quærat? quis non adhæreat intimè tibi? cuius corona, aeternitas: cuius amictus, felicitas: cuius intuitus, benignitas: cuius sermo, veritas: cuius conversatio, suavitas: cuius cogitatio, pietas: cuius denique complexus est, omnis boni satietas:

ut mea pulchritudo non sit formæ venustas, sed vitæ probitas. Quia

Dat probitas speciem: sed non species probitatem:

Qui probitate caret; nil sua forma valet.

10. DIES DECEMB.

Christi est; de viâ iniquitatis ad viam veritatis reducere, & deducere per eam. *S. Bernard. in sermon. de expos.*

Christus, I.
est frater
noster.

Prius necesse est, Christum sequi, quàm possimus assequi. Nec est, quod nos terreat viæ, quâ illum sequeris difficultas; quia teste Sapiente: (a) *Iustum deduxit Dominus per vias rectas.* De quibus ita Mellifluus Doctor: *Via Domini, via recta, via pulchra, via plena, via plana. Recta, sine errore, quia ducunt ad vitam: Pulchra, sine corde, quia docent munditiam: Plena multitudine, quia totus mundus est intra Christi sagemam: Plana, sine difficultate, quia donant suavitatem: Iugum enim ejus suave est.* Ambulans igitur per has vias, pervenies ad Christi cunas. Sequere Christum per semitas, per quas graditur: ut attingas ad prælepe, in quo nascitur. Sed prius quis, & quantus sit, quem sequeris: ut mente assequaris, ejus intima penetremus adyta. Non est homo in mundo, cui cor non funderetur præ gaudio, si perciperet immensos thesauros, qui absconditi sunt in Christo, & quos consequi posset per Christum. Fratres Josephi peribant ferè inediâ, & fame, quia nesciebant fratrem suum regnare in Ægypto. Quid hîc mortales affligimur in mundo: frater noster regnat super mundum in cœlo.

(a) *Sap. 10. Suprà.*

II, Gau-